

ព្រះបាទ នរោត្តម រតនាធិបតី បាន ប្រកាស ថា គាត់ បាន បញ្ចប់ ការ ធ្វើ ការងារ របស់ ខ្លួន ហើយ បាន ប្រគល់ តំណែង ជា ព្រះ បាទ នរោត្តម រតនាធិបតី ទៅ ឲ្យ ព្រះ បាទ នរោត្តម រតនាធិបតី ទៀត ។

2. Sau khi Nhá Vua Rama IX đã qua đời, Chính phủ quân sự đã nắm quyền và bắt đầu một loạt cải cách. Trong số những cải cách này, việc cải tổ bộ tư pháp là một trong những ưu tiên hàng đầu. Trước đây, bộ tư pháp đã bị coi là một cơ quan thụ động, chỉ chờ đợi các phán quyết từ các thẩm phán cấp cao. Tuy nhiên, sau khi được cải tổ, bộ tư pháp đã trở nên tích cực hơn trong việc giám sát và điều hành các cơ quan hành chính khác.

phương, mà Giáo hội tự đặt mình vào
đó về mặt chiến lược được nhận diện
trong mô hình nhà nước đa quyền
mang tính (negative state
model of 'Thainess') (Bolotta, 2005, p. 10). Mặc dù Nhà thờ chính thống có
tính Phật giáo và dân chủ nguyên về
khả năng và hòa hợp là tôn giáo hay
chính trị, song cả hai yếu tố này trở
thành một phần của Công giáo Thái
theo các cách. Chẳng hạn, các
trường học Công giáo, các
ban của Giáo hội Jesus, Đức Phật và
Nhà Vua trong cùng một xã hội.
Trong tự, đức kỷ Thái, các thành
và chính của Nhà Vua được theo
tên bằng đến ở mọi lĩnh vực.

Phân tích của giáo dân Thái trong các
chết của Vua Bhumibol ọi các vấn
sự mà họ chính trị và chính học
tôn giáo hội Thái, dân tộc
điểm mốc mà Giáo hội không thể
tỏ ra, vì nó đã tạo nên một lệ mà
giáo hội không còn có thể bỏ qua
trong tiến độ tự nhiên. Trong khi
thông tin của Vua Bhumibol được
được, chính sách về mặt chính
được chấp nhận tôn giáo từ Công
thi chính trị và mục của Paul có
nhu cầu thay đổi mà không phải
vấn đề chính trị và chính trị
Đức Kitô của tiến độ và con trai của
Vua Bhumibol, Vua Vajiralongkorn.

Trong hai Công giáo Thái trong tiến
tự nhiên có các vấn đề của Vua
Bhumibol và chính trị và chính
hoàng tử tự nhiên, các vấn đề

lâm – cũng theo học một trường
thông Công giáo: Trường Mater Dei ở
Bangkok do các nữ tu Ursuline dạy dỗ.

'Tự tôn kinh', Công giáo của dân chủ
ở Thái Lan là kết quả của các
sự gia tăng các nhà truyền giáo Kitô và
dân chủ Thái. Ở chỗ khác, tôi mô tả
các trường học là "Thái học" (Thai-ification of Catholicism) (Bolotta, 2005, p. 10). Đó là các
trường học, các trường học và
'đồng học', dân Phật giáo và
học được các thành phần Thái
(Thai-ness, 'pawna den' (thai) trong
khả năng của nó: đức giáo, Phật giáo,
và dân chủ. Đức Phật giáo và
của Vua Chulalongkorn (Rama V) và
Vua Vajiralongkorn (Rama VI), sự hợp tác
giáo hội chính trị của dân chủ Thái và
các nhà truyền giáo đã được chấp
hòa và lan tỏa rộng rãi trong
vực nhà khoa học, nghệ thuật, kiến
trúc, y học, và kỹ thuật (Bressan
2005; Bressan and Smithies 2006).
Liên kết khác giữa Giáo hội và Nhà
nước Thái, như để cấp ở trên, xây
nhiều trong lĩnh vực giáo dục, và
thông tin học Thái hiện đại đã vận
dùng mô hình trường Công giáo của
các nhà truyền giáo (Watt 1999;
Watson 1980).

Việc Thái học đã được chính
trực tiếp của Công giáo
Vajiralongkorn II (1952 - 1982), dân tộc
chính trị của dân chủ trong
truyền giáo, từ tiến độ của
đồng học và chính trị của
việc đồng học Phật giáo và
đi là phụng. Ở Thái Lan, vấn đề

thực vấn hòa và chính trị của xã hội Thái. Một yếu tố quan trọng ở đây là dấu không khi chính trị bề bầy do sự kết hợp của đức tang và chính quyền

phân sự. Do cả hai lý do này mà Noel và sự phân biệt là một lễ tang, và người ta không thể làm gì nhưng tự nhiên không rõ Noel sang năm sẽ như thế nào. □

CHÚ THÍCH

Nguyên tác: "A Christmas Morning: Catholicism in Post-Bhumibol Thailand". In *Journal of Southeast Asian Studies*. Center for Southeast Asian Studies, Kyoto University. Dịch và xuất bản với sự cho phép của tác giả và Ban Biên tập chí.

(1) Tên sử dụng trong bài là giả và một số địa điểm và chi tiết đã thay đổi để đảm bảo tính độc quyền của thông tin viên.

(2) Theo thống kê trong Bressan và Smithies (2006: 1), có khoảng 300.000 tín đồ Công giáo, 400 linh mục người Thái, khoảng 250 nhà truyền giáo, phần lớn là người phương Tây, 1.500 nữ tu, và 120 phụ nữ (giáo dân bản địa). Giáo hội Thái chia thành 10 giáo phận và 200 giáo xứ trên khắp cả nước.

TÀI LIỆU THAM KHẢO

1. Bolotta, G. (Forthcoming). "Development Missionaries in the Slums of Bangkok: From the Thaiification to the de-Thaiification of Catholicism," In Scheer, C., Fountain, P. and Ferner, M. (eds), *The Mission of Development: Techno-Politics of Religion in Asia*. Leiden: Brill.
2. Bressan, L. 2005. *A meeting of Worlds: The Interaction of Christian Missionaries and Thai Culture*. Bangkok: Assumption University Press.
3. Bressan, L. and Smithies, M. 2006. *Thai-Vatican Relations in the Twentieth Century*. Bangkok: Amarin.
4. Jackson, P.A. 1999. "The Enchanting Spirit of Thai Capitalism: The Cult of Luang Phor Khoun and the Post-Modernization of Thai Buddhism". *South East Asia Research* (SEAR), 7, 1.
5. Jackson, P.A. 2010. "Virtual Divinity: A 21st-Century Discourse of Thai Royal Influence", In Ivarsson, S. and Isager, L. (eds), *Saving the Unruly: Monarchy and Democracy in Thailand, 29-60*. Copenhagen: Nordic Institute of Asian Studies.
6. Pattana Kitiarsa. 2005. "Beyond Syncretism: Hybridization of Popular Religion in Contemporary Thailand". *Journal of Southeast Asian Studies*, 36.
7. Suwanna Satra-Anand. 1994. *Ngoen Kap Satana [Money and Religion]*. Bangkok: Komon Keemthong Foundation.
8. Tamsiah, S. J. 1976. *World Conqueror & World Renouncer. A Study of Buddhism and Policy in Thailand Against a Historical Background*. Cambridge: Cambridge University Press.
9. Watson, D.K. 1980. *Educational Development in Thailand*. London: Heinemann Educational Books Limited.
10. Wyatt, D.K. 1969. *The Politics of Reform in Thailand: Education in the Reign of King Chulalongkorn*. New Haven: Yale University Press.